

Prædiken til Juledag

Luk. 2,1-14

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovprieste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!«

Luk. 2,1-14

Og det skete i de dage. Således indledes juleevangeliet. Det evangelium, som i dag bliver læst tusinder gange over hele landet – i går såvel som i dag.

Sådan skete det sidste år, og sådan vil det ske næste år og der sker noget med os, hver gang vi hører det gamle evangelium. Det er ikke kun juleromantik. Her er ikke alene julens gode mad og de spændende gaver, som lå under træet, og som nu ligger til skue og glæde dagen derpå.

Juleaften, og denne nat er anderledes end alle andre aftner og alle andre nætter, og her sidder vi så dagen derpå, og undrer os mens vi stiller os selv spørgsmålet: ”Hvad er det egentlig, som gør den til noget særligt?”

Her sidder vi med forkølede næser, influenza og ondt i halsen.

Vi sidder her med endnu en hektisk december vinget af, hvor vi endnu engang har drønet rundt for at nå det hele og helst på det halve tid.

Og alligevel synes vi der er noget særligt over denne tid.

Når vi midt i travlheden løfter blikket op over de mange og lange lister og gøremål, og takker for det vi fik og det vi nåede.

Julefreden, den er der, når vi et stille øjeblik oplever, hvordan vi trækker vejret og lever lidt mere end el-

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 852, 125. årgang
December 2024
ISSN 0901-2214

Redaktion

Jonas Jochumsen
Herning og Gjellerup Valgmenigheder
mail: praest@h-g-valgmenighed.dk
tlf. 9712 0652

Søndagslæsning
Tilstræbes at udkomme hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk

lers ... Når vi midt i sorgens ensomhed mærker nærvær og vished om, at vore kære er hos Gud.

Når vi sender vores personlige julekort ud med varme hilsner og gode ønsker for det nye år og takker for det som svinder hen ... sender hilsner og derved husker os selv og hinanden på, at der engang lød denne særlige hilsen til os.

En hilsen, der lød fra Bethlehem en mørk og kold nat ... hvor himlen åbnede sig i lys og Gud sendte sin stemme ud over hele jorden. Ordene ... som dengang lød over stalden og barnet i Bethlehem ... de lyder i dag ud over jorden ... *fred til mennesker Guds velbehag.*

Men den hilsen og den fred vi her møder, det er en fred som vi ikke selv kan skabe, hvor meget vi end prøver i vores juleforberedelser. Det er en fred som i sit væsen er meget anderledes end det vi normalt taler om som fred. Det er en fred til mennesker. En fred som Gud bringer os.

Når vi taler om fred, så er det altid noget vi skal have fred for, fred for noget så vi kan være os selv og samle energi og tanker. Noget vi skal afskæres fra for at være os selv. Vi skal have fred for hinanden, fred for andres larm, fred for vores børn, fred for vores forældre, fred for vores arbejde ... i det hele taget skal vi have fred for alt andet end os selv.

Egentlig kunne vi sige, at det er fred med omvendt fortegn ... det er ikke ligefrem en positiv måde at tænke om fred: At vi kun kan opnå fred på ved at skubbe nogen eller noget fra os ... det må være kampens fred og det giver os ikke fred når det kommer til stykket ... det gør os snarere ensomme i hvert fald på den lange bane.

Fred er noget helt andet end at slippe for andre mennesker og livet selv. Jovist er det da rart med lidt ro af og til. Men det er ikke ro, der forkyndes i juleevangeliet. Det er fred, en dybereliggende kategori end ro.

For her er fred ikke noget vi får ved at slippe for noget andet ... her betyder fred at vi åbner os og tager imod.

Fred er at være et menneske i verden blandt andre og vide, at jeg er sammen med alle de andre er et guds barn – i guds favn.

For også Gud har haft travlt. Han har gjort sine juleforberedelser. Han har forberedt julens gave til alle mennesker og den hedder fred og glæde, salighed og velsignelse.

Gud vil ikke have fred for os. Gud vil bringe fred til os.

Derfor kom han til os, for at være der hvor vi er. Han lader sig føde ind i vores verden i stalden ved Bethlehem, som et lille og hjælpeløst barn.

Han lader os vide, at her rører himlen jorden, her mødes jord og himmel i et barn, som har Guds ansigt. Et barn som både er Gud og menneske på én og samme tid.

Den første julenat begyndte en lang og broget fortælling ... én lang fortælling om håb og tro ... Om Gud og mennesker, som hører sammen fordi Gud vil det.

Og jul efter jul har vi fejret det.

Fejret, at Gud kom til os.

Julen er en fejring af at verden blev rørt af det himmelske.

Julen er en fejring af, at vores livs øjeblikke er blevet rørt af evigheden.

Det fejrede vi sidste år, det fejrer vi i år og det vil vi fejre igen næste år og årene fremover.

Vi mindes om, at Gud ikke har opgivet os.

Derfor kan vi lade julefreden sænke sig over os lidt endnu og lade vore hjerter falde i slag med hele verden.

Amen

Charlotte R. Nissen, valgmenighedspræst i Kjellerup & Omegns Valgmenighed

Salmer:

99 Velkommen igen

103 Barn Jesus

104 Et barn er født

--

125 Mit Hjerte altid vanker

121 efter altergang

112 Kom alle kristne